

عنوان مقاله:

مروری بر اثرات فلاونویید ها بر دیابت

محل انتشار:

فصلنامه پرستاری دیابت زابل، دوره 2، شماره 4 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

حمید محمدصادقی - کارشناسی ارشد فیزیولوژی، گروه فیزیولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد، یزد، ایران.

امیرحسین منصورآبادی - کارشناسی ارشد ایمونولوژی، گروه ایمونولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد، یزد، ایران.

محمدابراهیم رضوانی - دانشیار گروه فیزیولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد، یزد، ایران.

منصور اسمعیلی دهج - دانشیار گروه فیزیولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد، یزد، ایران.

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: دیابت یک سندرم اختلال متابولیسم کربوهیدرات، چربی و پروتئین است. عوارض این بیماری شامل عوارض عروقی میکرووواسکولار (Microvascular) مانند رتینوپاتی، نوروپاتی و نفروپاتی و عوارض ماکرووواسکولار (Macrovascular) مانند بیماری شریان کرونر، بیماریهای عروق محیطی و عروق مغزی میباشند. فلاونوییدها ترکیبات پلیفنولی هستند که در گیاهان، سبزیها و میوهها به وفور وجود دارند. انواع آنها شامل خانوادههای فلاونولها، فلاونها، فلاونونها، آنتوسیانین، فلاون-3-اول، ایزوفلاون و اشکال الیگومریک و پلی مریک هستند. این ترکیبات دارای ویژگیهای ضد میکروبی، ضد ویروسی، ضد آترواسکلروزی، تقویتکننده قلبی، ضد دیابتی، ضد اکسیدانی و ضد التهابی هستند. مواد و روشها: مطالعه حاضر با جستجو به صورت مروری در پایگاه های اطلاعاتی فارسی SID، Magiran و Science Direct، Google scholars، Pubmed در طی سال های 2000 تا 2014 انجام شد. یافته ها: تحقیقات مختلف نشان داده است که فلاونویید های مختلف قادرند قند خون را کاهش دهند و ترشح انسولین و حساسیت به آن را افزایش دهند. همچنین مصرف مواد غذایی سرشار از فلاونویید ها و علاوه بر آن خوردن روزانه فلاونویید ها می تواند به درمان بیماران دیابتی کمک کند. تاثیر مثبت فلاونوییدها به دلیل افزایش میزان درونسلولی ویتامین C، پیشگیری از نفوذپذیری و پارگی مویرگها و تقویت سیستم ایمنی بدن است که همه ی این اثرات در بهبودی دیابت موثر میباشند. مصرف خوراکی فلاونوییدها یکی از موثرترین راهها برای اثرگذاری بر روی پانکراس و سلولهای بتای آن و درمان دیابت است. از طرفی مصرف فلاونوییدها که دارای فعالیت آنتیاکسیدانی بالایی هستند باعث پاکسازی رادیکالهای آزاد میشوند. همچنین فلاونوییدها میتوانند در برابر بیماریهای قلبی عروقی به دلیل تعدیل عملکرد اندوتلیوم عروق، خواص ضد اکسیدانی و ضد التهابی، القاء تولید نیتریک اکسید و انبساط عروق، مهار بیش فعالی پلاکتها، مهار پرولیفراسیون و آنژیوژنز اثر محافظتی داشته باشند. بحث و نتیجه گیری: با توجه به مطالب بیان شده در مجموع میتوان نتیجه گرفت که فلاونوییدها با اثر آنتی اکسیدانی خود توانایی مهار استرس اکسیداتیو و دیابت ناشی از آن را دارد.

کلمات کلیدی:

دیابت، فلاونوییدها، متابولیسم، انسولین، پانکراس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/705250>

